

videre i sine Forestillinger om den store socialistiske Arbejderbevægelse, end at Ærgerrigheden skulde være det dybe Grundlag derfor. Han kan slet ikke se, at det er en Klasse, som søger at naa fremad og opad mod Lyset og frigøre sig for de Baand, som trykker den nedad, søger at hævde Stillingen som Menneske; han kan slet ikke se, hvad der egentlig ligger til Grund for den socialistiske Bevægelse —, det er naturligvis beklageligt, men der er jo ikke noget at gøre ved det, naar det ærede Medlem ikke kan se det, saa *kan* han ikke se det. Der har været lignende Kampe før i Historien, og det viser sig, at de Klasser og de Folk, som har kæmpet for at naa frem til de Kaar og de Maal, de har sat sig, har ikke ladet sig standse, men er naaet frem dertil. Det samme vil ske med den Bevægelse, vi i Øjeblikket staar overfor. — Jeg har ikke villet undlade at gøre disse Par Bemærkninger, da jeg ikke synes, det ærede Medlems Udtalelser skulde staa uimodsiget. Ellers har det ikke været min Hensigt at fordybe mig i storpolitiske Spørgsmaal; de Bemærkninger, jeg har at gøre, er af jævn almindelig saglig Karakter.

Jeg har først en Henvendelse til den højtærede Undervisningsminister angaaende et Andragende fra Komponist Chr. Danning i Odense, som andrager om at faa en Understøttelse paa Finansloven. Jeg kan oplyse, at Danning saavel i den inden- som den udenlandske Presse er blevet meget rosende omtalt baade som Komponist og som Dirigent, og for ikke lang Tid siden er en Opera af ham blevet antaget til Opførelse paa det kongelige Teater; det forekommer mig, at en Antagelse af et Værk af ham til Opførelse paa vor nationale Scene ogsaa maa virke som en anbefaling. Jeg vil gerne paa det allerbedste anbefale, at man imødekommer Hr. Dannels Andragende, og beder den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg om med Velvillie at se paa Andragendet.

Til den højtærede Handelsminister er der indbragt et Andragende fra Frk. Nathalie Hansen, Fagskolen for Syersker i Odense. Andragendet gaar ud paa at faa en paa indeværende Finanslov fastsat Bevilling paa 1 000 Kr. forhøjet til 5 000 Kr. Skolen underviser de Kvinder, der ønsker Undervisning i Syning af Hensyn til Hjemmets Arbejde, og man kan vel være enig om, at dette Oplysningsarbejde fra denne Skoles Side er af uhyre stor Betydning samfundsmæssigt set. Men Skolen giver ogsaa Undervisning til Kvinder, som ønsker at skabe sig et Erhverv paa dette Omraade

enten som selvstændige eller som Ledere i Forretninger. Siden dens Oprettelse i 1910 har Skolen været besøgt af 3 800 Elever. Fra 1. September 1922 til 1. September 1923 har den været besøgt af 446 Elever; deraf var 112 fra Jylland, 42 fra Sjælland, 4 fra Lolland-Falster, 4 fra Ærø, 2 fra Bornholm, 4 fra Møen og 278 fra selve Fyen. Det viser sig altsaa, at denne Skoles Virksomhed ingenlunde er lokalt begrænset, men at den har Tilslutning fra saa godt som hele Landet. Det er efter min Opfattelse en Art teknisk Skole paa dette bestemte Omraade, og ligesom Lovgivningsmagten og Ministeriet stiller sig velvilligt — og naturligt stiller sig velvilligt — overfor de forskellige tekniske Skoler dels med direkte Tilskud og dels med Støtte til Eleverne —, og her er ikke Tale om andet end en Bevilling, der kan give Eleverne Fripladser og Hjælp til at søge Skolen —, saaledes maa man ogsaa stille sig velvillig overfor denne Skole her. Paa Grund af den ringe Bevilling, som er ydet dertil, har Ledelsen ofte været i den pinlige Situation at maatte afvise en Række Ansøgere, som ønskede at deltage i Undervisningen. Alle vil sikkert være enige om, at Beløbet anvendes til et udmærket Formaal.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om den Maade, hvorpaa Læringleven af 6. Maj 1921 opfattes og praktiseres. I Lovens § 1, sidste Stykke, staar der, at der ved Indenrigsministeriets Foranstaltning skal udarbejdes Læringlekontrakter, som de forskellige Øvrigheder skal være i Besiddelse af til at uddele til dem, der skal oprette Læringlekontrakt. Kontrakten indeholder en i det væsentlige nøjagtig Gengivelse af de Bestemmelser i Loven, der skal finde Optagelse i Læringlekontrakten. I denne Kontrakts Punkt 5 finder man saaledes en Bestemmelse om, at Læremesteren skal betale Udgifterne ved Læreproven, Kontingent for Læringsen i en anerkendt Sygekasse og Undervisningen i teknisk Skole, derunder Rekvisitter til Brug ved Undervisningen. At han skal betale Undervisningen, staar udtrykkeligt i Loven, derimod staar der intet om, at han ogsaa skal betale Undervisningsrekvisitter, men den højtærede Minister har fortolket Loven saaledes, at til Undervisning ved en teknisk Skole hører ogsaa Rekvisitter, thi ellers vilde den nævnte Sætning være misvisende, og det har selvfølgelig ikke været Ministerens Hensigt. Hvis der i en saadan Læringlekontrakt blev foretaget Ændringer, f. Eks. at Læringsen eller hans Forsøger